

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
18 ianuarie st. v.
30 ianuarie st. n.

Ese în fiecare duminică.
Redacțiunea în
Közép-uteza nr. 395.

Nr. 3.

ANUL XXIII.
1887.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei.

Legenda sfințirii bisericii dela Curtea de Argeș.

I.

Din Moldova cea nurlie,
Din voișoa Oltenie,
Din intréga Românie,

De prin munți, depe câmpii,
Din colnice podgorii,
Depe văi cu ape vii,

Din orașe, de prin sate,
Dela schituri depărtate
Și mănăstiri ne'nclinate,

Au plecat în cete, cete
Nalți flăcăi cu negre plete,
Roiu bălaiu de mândre fete

Și femei cu prunci la țiță,
În cătrintă, în bondiță,
În cămașă cu alțiță,

Tóte sprintene, ochioșe,
Strinse 'n fote fluturoșe.
Și de mijloc mlădióșe;

Unele din plaiu călare,
Altele din văi pe care,
Purtând flori, purtând ștergare.

Vin prin șesuri, prin păduri
Sfinți episcopi în trăsuri,
Er pe jos pe bătători

Preoți, maice în șaiag,
Slabi călugări cu toiaș,
Đile 'ntregi pășind cu drag.

Și din fundul celor munți
Trec prin ape fără punți
Albi mocani pe cai mărunți.

Vin pe drumuri juni ostași,
Dorobanși și călărași,
Ageri, néoși vulturăși.

Toți în șiruri lungi, grămadă,
Și în haine de paradă,
Ochilor întinđend nadă.

Glóta 'ntrégă se adună,
Câmpu 'n lung și 'n lat resună
Sgomotos de voe bună,

Căci ea merge-atrasă 'n zare
De-o lumină, ce apare
Pe sub ceruri mare, mare,

Cum mergeau neobosit
Cei trei crai din resărit
Spre lucéfêrul slăvit,

Ca să 'nchine fruntea lor
Unui fraged pruncușor,
Lumilor mântuitor!

II.

Dar ce este-acea lumină?
O biserică creștină
Ridicată din ruină!

Domnul Neagoe-a clădit-o,
Timpul crunt a risipit-o.
Carol rege-a renoit-o.

Ș-acea lume în pornire
Pasă vesel s'o admire
În cerésca-i strălucire.

Ét-o lângă ea sosită,
Impregiuru-i grămădită,
De podóba sa uimită,

Căci, în câmp din nou lucrată,
Pare-o sculă nestimată
Pe pământ din cer picată.

Cu măestrelor-i cioplei,
Cu-a ei turle învertele,
Cari, atrag ochii la ele,

Și cu sfânta armonie,
Ce din senu-i lin adie
Sub nălțimea albastrie...

Lumea stă ascultătoare.
Bolta e răsunătoare
De cântări pëtrunđetóre,

Ce 'n vësduh se împreună
Cu svon lung de tun, ce tună,
Și de clopot, care sună.

Dar tăcere!... de odată
În mulțimea 'nfiórată
Resuflarea stă curmată.

Înimile bat mai tare,
Bêtrâni, tineri fiecare
Mai pëtruns, mai viu tresare...

Ce să fie?... pe-ori ce munte
Țipă vulturi, șoimi de frunte,
Sbórá umbre mari, cărunte.

Ori ce frunđă renverđeșce,
Ori ce riu apele-și creșce,
Ori ce pom din nou rodeșce!

Insuș sórele 'n splendóre,
Sol trimis la serbătóre,
E mai nou, mai splendid sóre...

Taina este sêvêrșită!...
Ascultați!... lavra sfințită
Đice lumei pironită:

«Voi ce 'n viéță ve luptați,
«Voi ce raiul căutați,
«Senu-mi e deschis, intrati!

«Eu sânt mana mângăerii!
«Eu sânt balsamul durerii!
«Eu sânt cumpêna puterii!»

III.

Preoțimea totă-afară
In vestimente, in tiară,
Se înșiră-acum pe scară.

Jos, in curte ômeni mii,
Și neveste și copii
Se îndesă 'n straturi vii,

Ca să vëdă in lumină
Sus, drept ușa cea divină,
Pe-a lor rege și regină:

Etă-i!... El in capul scării,
Stă purtând odorul țerii,
Paloșul neatârării!

Ea, pe fruntea sa domnescă
Purtând, nu stema regescă,
Ci marama țerănescă!

Și pe boiu frumos, cu fală
Fota cea națională
Ca o mantie regală!

«En priviți!... strigă mulțimea,
«Cum a înfrățit mărimea
«Ș-al ei tron cu țerănimea.

«Ea-i de noi!... A noastră este!
«Parcă-i Dina din poveste!
Dic copile și neveste,

Și cu tôte, mii și sute,
In dorința lor perdute,
Ar vrë mână-i s'o sărute.

Dar un semn regele face...
Și pe loc poporu 'n pace,
Nemișcat, se 'nclină, tace.

Regele cu glasul tare
I grăește de altare
Și d'a legii respectare.

In cuvinte cumpănite,
Din tot sufletu-i pornite,
Cu măreț avent rostite,

El i spune 'n graiu de rege;
«Că moșie, Domn și lege
«Trebuie strîns ca să se lege!

«Că credința 'n Dumnezeu
«Pune sfântul scut al seu
«Intre bine și 'ntre reu!»

Èr pe când glasu-i tot creșce,
Bolta sfântă-l insoțeșce
C'un resunet, ce uimeșce.

Ș-ai zidirii porumbel
Frémet fac din clopoței,
Ca un sbor de ângerei,

Ura 'n cercuri se ridică!...
Ceru 'n doue se despică,
Ploi de rază din el pică,

Și, ferice, tot poporul,
După cum il duce dorul,
Vede 'n față-i viitorul!

IV.

O! moment de renviere!
Amintirea-i nu va pierde
Cât va sta Crucea 'n putere!

Căci avut-a marturi mari
Vechii citori legendari,
Munții, codrii de stejari,

Și bătrânul Argeș, care
Duce-va asta serbare
Dintr'o zare 'n altă zare!...

Fost-am încă și eu față,
Și pe turla cea mărêță
Am zărit cinci umbre 'n viêtă,

Una blând a cuvântat:
«Neagoe, al meu bărbat,
«Fie Domnul lăudat!

«Sfânta noastră mănăstire,
«Și a noastră pomenire!
«Scôse sînt dela peire!»

Alta țise cu oftare:
«O! Manole, meșter mare,
«Ađi e điuva de scăpare!

«După vécuri de urgie,
«Am eșit din temelie
«Eu, sermana ta sotie,

«Și 'n cetat-am d'a mai plânge,
«D'a mai đice: crunt me frânge
«Zidul teu, care me stringe!

«Ađi in locu-mi spre 'ntărire
«Pentru falnica-ți zidire,
«O regină cu iubire

«Pe altar prinos depune
«Cartea sa de rugăciune,
«Ce-o s'aducă đile bune.

«Tótă scrisă, zugrăvită,
«Și de mâna ei slăvită,
«Cu minuni impodobită,

«Aibă traiu ca gândul seu!...
«Eu cu pruncușorul meu
«Sbor in cer la Dumnezeu!»

Astfel umbrele șoptiau,
La popor cu drag priviau,
Ochii lor se 'nveseliau,

Apoi tainic, cu sbor lin
Dispărut-au in senin
Ca un vis, ca un suspin.

Èr in urmă-le, in sôre,
A remas strălucitoare
Lavra 'n veci neperitoare!

V. Alecsandri.

Unspredece luni in Orient.

(Schită de călătorie.)

(Urmare.)

De altă parte a rîului se mărgineșce România cu șesurile ei intinse și bogate. Privești catune, sate și orașele, casteluri de ale boerilor in tótă strălucirea lor feudală; veđi licărind turnuri de ale bisericilor: ogóre sêmenate și plugul ținut de cutare unchias bătrân ce brazdă argila sa pârlogită cu nădejde in Dđeu și in baioneta curcanului ce se iveșce din când in când prin acoperișul putregăit al piche-telor din prejma Dunării.

Un reu apesă acest stat. Numerul pré mare al plutocrației care a pus mâna pe moștile boerilor români. Acesta apoi a pus in alta și mai amară sclăvie pe țeranul român. Acesta plutocrație străină de neam, nu ține la prosperarea agriculturii, se administreze și să lucreze moștile cu un mod și sistemă modernă. Ea nu tinde să facă ambițiune României, pentru dënza tôte se reduc la parale grabnice; apoi

fie rob acela, fie pãlmuit, bătut acela, care a luat cu asalt Grivița... E pré odiosă acesta cauză....

E curios a observă cum se nașce istoria: pe musulman il priveșce perind ca o lumină ardëndă și un alt popor i ia locul, care se pare a eși și din petrile Balcanului ca ômenii lui Deucalion.

La Nicopoli și Rușciuc eră deja o lume mai variată: aici vëđui prima dată in viêtă mea armată muscălescă și pe ofierii lor aprinși de vutki și 'nbărboșati ca niște urși de mare. Ce a putut să comită acestia și glôta de pahonți in resbelul din Bulgaria? Un ofier din artileria română imi povestí crudiimi făptuite de acesta rêmășiță vandală, cât ai crede că sînt numai basme, decă nu ai ceti din fețele lor șirul istoriei amare ce s'a petrecut.

Vis-à-vis de Rușciuc e orașul român Giurgiu cu portul Smărdan. Aici se inbarcară o mulțime de ofierii români pentru Constanța, cari făcuseră să simțim, că soldatul și când móre, móre in plăcerile umorului seu. Niște grecotei și armeni ce-și motoliau mătăniile de chihlibar, își uitară a mai đice

«Khirieleison,» ci se 'nholbară la ținuta elegantă și ascultau cuvintele poznașe ale soldaților români,

Dela Smărdan bătrânul Istru este cât de lat și frecventat. Vin și trec corăbii de mare cari și se par ca niște cetăți antice plutitoare ce duc Geților pe deul Gebeleis (Zamolxis,) séu legiuni legendare dela Troiesmis la Tomi. Nu sânt legiuni, este deul Ceres al României; este esportul produselor române in străinătate inspre Orient. Turcia, Grecia, Englitera și Franța aici își au târgurile lor de grâne. Aici poți vedea în realitate bogăția României și ce ar avea această țară, decât. — precum am constatat, — agricultura română ar lua o altă direcțiune, ogórele țăranilor și moștile întinse ale boerilor patrioți s'ar cultivă barem în parte după axioma: «să se dea pământului înderēt ce s'a luat dela el.» Atunci aceste corabii nu ar avea sfârșit, și pe vastele pustietăți ale bărăganului nu ar fi numai vaduri de apă, cărduri de vite, ci ar fi porturi, orașe cari ar mărturisi despre vitalitatea românului liber. Acum e bărăganul și bălțile între Oltenița și Călăraș este întocmai ca și când Mircea la ruinele Ialomiței s'ar bate cu Baiazett al II și ar scrie tractate cu el. . . . Apoi o tăcere mortuară de 7—8 vécuri, numai germurile puțurilor, mormoitul taurilor și ciocănitul vulturilor mai dau semne, că aici este o vastă pustietate ce aparține României.

Internul vaporului era cât de animat, numai un oficer muscal ce avea inaintea lui o cantitate bună de vutki, privi cordis la oficerii noștri, cari și se păreau că sânt între bombe și șrapnale. Aici făcui cunoștință cu maiorul F. . . de naștere din Oravița. Puteți să inchipuiți palpitările de inimă și dragostea de patrie. Me întrebă de țera lui, de prietenii lui, de toate din copilărie, oftă, deși avea decorații de virtutea militară.

Pe când eu și dl F. ne inimam de a ne face cât de intimi cu d'al de ale noastre din Bănat, p'afunci un alt oficer de roșiori, cărunț, cu o brézdă de jatagan pe față, povestii episoade de atac, de marșuri accelerate, de surprinsă și năvală ce făceau roșiorii la Smărdan și Plevna. Alții mai tineri și neesperți ascultau și oftau după vremuri de bărbăție. Altul vorbiă despre întăriturile lui Brialmont, la care un căpitan de infanterie adause: cheltueli zădarnice, românul nu știe să apere cetăți, el le știe lua. Bietul București, ce să mai flămândescă! adause un altul, acărui întristare se putea observa pe fața lui, că și-a lăsat părinți și familie și e transferat în Dobrogea.

Așa și în forma acesta ni se petrecea vremea, fără să observăm, că am lăsat Oltenița, portul cel mai frecventat și Turtucaia cu pădurea de minarete turcești. Ne apropiam deja de Silistria.

— Să vedem Arab-Tabia, — strigară deodată oficerii și ne urcarăm pe cuverta corabiei, de unde ni se făcu o priveliște imponentă. Era Silistria cu regiunile ei pitorești și cu Arab-Tabia ce făcuse atăta alarmă de graniță între România și Bulgaria. Acest fort din punct de vedere strategic e de mare însemnătate, pentru că dominază Silistria și în ori care impregiurare face posibilă apărarea Dobrogei. La 1885 un pluton de vânători români a desarmat pe bulgari și ați e proprietate română.

Dela Silistria încep a fi regiunile mai pitorești și Dunărea mai agitată de vânturile mari. Tinerul nostru istoric dl G. Tocilescu a transferat la Silistria noua, dora spre a face surprinsă călătorilor, pe malul fluviului o mulțime de monumeute antice aflate în Dobrogea. Ce măreță priveliște, ai cugetă că te afli aievea pe un teritor de unde încă nu a perit dominațiunea imperiului roman și unde încă cultura această antică este în flórea ei. Eram cu toții în o tăcere și pe fețele tuturor puteai observa o gândire: că

pentru ce óre acelea relicvii nu șciu să salute în noi pe descendenții acelora pe a căroră dominațiune și esistență vestesc ele în tăcerea lor cerbicósă? Simți o durere internă, și cu o silă le-ai pune în gură și mâna lor măestră, o singură voce, un țipet de salutare, o stringere de mână frătescă, că am renviat!

Am trecut pe lângă Tauresiu lui Iustinian și am ramas cu suspinul, cugetând la o lungă istorie culturală distrusă de o forță arbitrară a unor popóre primitive.

Eră bine că ajunseseam la Cernavoda, că altcum Dđeu știe cât mai dură între noi tăcerea cu gânduri; dar clopotul și șuerăturile indatinat ale vaporului ne făcui cunoscut să ne adunăm cuferile și să descălecăm la gara Cernavoda, unde o mulțime de privitori așteptau descălecarea noastră. Nici nu puserăm piciorul pe uscat deja auđiai: «Nenișorule ce se face la București?» Un altul ce aduse cu sine un buchet de flori, era rugat să dea să-i admire florile nevedute în tătaria acesta inselbătecită. Era o galagie, până să plece trenul Cernavoda inspre Constanța, de-mi viniă să ved pe tabla României un estrem, o Siberie, un loc de asil, unde sare și cămașa de plânsul dorului de țară. O! tu Dobrogea, ai fost loc de asil și în trecut și pururea acela vei rămâne, pentru că te-a blăstemat Ovid!

Plecarăm în fine și me postai la ferăsta cupeului a-mi ține ochii cât de bine peste acesta țără unde Schiții și Geții au trăit nomada lor vieță, și că óre nu voi mai zări vr'un Cimber vechiu și roșu fugind pe pustietățile aceste unde urgia și nendurarea au esilat pe Ovid!? Priviam să ved Tomi și bărbații atacând porțile fortului*; da, vedui în curând marea negră spulberată și valurile ei prefăcându-se în un alt șir de Balcani cari puneau stavilă perpetuă între Europa și Asia.

Un deșert fără capăt, un nivel al mării se lasă a se privi, peste cari mocanii noștrii își pasc în deplină libertate turmele de oi și cirezile de vite. Ici colo un sătuleț locuit de tătari mărturisia, că aici s'a făcut un mucegai de un nēm bătut de Dđeu: ca apă să nu aibă, ca umbră de arbore să nu-l umbréscă, ca flóre să nu-l încante și pómă să nu guste; ci să ródă la burueni și cucută în locuințele suterane afumate ce infectéză aerul, singurul curat ce ar mai fi să fie în acesta țără devastată în modul cel mai oribil de tatarul nogai, magyer și de Crimia.

În depărtare se zăriau movile** nenumerate, unice urme ce dovedesc până la evidentă, că aici a fost patria Hunilor și aici s'a completat glóta aceea imensă ce a cutriat devastând Europa intrégă.

Mai târđiu în călătoria mea m'am convins dela un hoge tatar cu óre-care carte, că aceste movile erau locuința și cimiterul diferitelor triburi hune și maghiare. După vinirea bulgarilor aceste locuri se devastară cu desăvêrsire, cât abia se mai pot zări urme antice depe timpul hunilor. La Pereclia și Cierăcei mi s'a arătat niște petrării cari se dau cu socotela că ar fi urme de a le maghiarilor.

Megedia e prima stație inspre Constanța. Oraș turcesc, odată poporat și comercial, dar sub resbelul turco-muscălesc a suferit oribile devastări. Ađi e o ruină de petri la care se mai adauge un plus de aer infectat de mocirlele ce se produc pe nivelul vechiu al Istrului.

Aici se fac vestitele târguri (panair) dobrogene la care se rescólă turcul impodobit cu turbanul și

* Tristele lui Ovid.

** La noi în Bănat movila se numește huncă, ca proprietate a Hunilor. Atari hunci se află în părțile Sân-Nicolaului și Kikinda.

schalvarii lui impistrițați cu stigilțoi; tătarul chior, afumat și mucețit; grecoténul pisicher cu ochii involbați la donița cu bragă; arménul îngălfezit de dorul câștigului; arapul ce rângește de fudulia dinților albi ca abanosul și de colorea feței sale negre; muscalul nepeptenat și spârligat ca o hienă eșită din morminte; șvabul cu pistri și nemțoiul dăbălat cu turta de ceschetă pe capul lui roșu ca spuza băcanului ce coce, frige pe gratar fleică la vatra lui cât bărağanul; mocanii și burlacii unsuroși, cu chimirele brașovene; bulgarul ingrășat pe zăr cu fața abia vedită din colosul căciuloiului seu de un întreg berbec.

Acésta variată și curioasă lume, o lună de zile fac aici un tumult, ce pune în tăcere și sunetul mării negre.

(Va urmă.)

V. Grozescu.

Metoda de a vorbi și recită bine.

(Urmare.)

Pentru a da un exemplu de modul cum trebuie a se face o analiză a vorbirii adecă frasarea, să luăm o părțică din discursul lui Marc-Anton, la vederea cadavrului sângerat al lui Cesar. (din tragedia «Iuliu Cesar» de Shakespeare.)

O falnic Cesar! zaci așa de jos? Isbânde, glorii, prădi, triumfuri, la așa măsură ați scădut? Adio? Eu nu știu, domnilor, ce gând aveți? cine trebuie să piară, cine-i putred încă: De sunt eu, nu e cés mai nimerit ca al morții lui Cesar, nici o uneltă mai scumpă decât paloșele văstre muiate în cel mai nobil sânge al lumii. Rog, de ve supăr, faceți pofta acum, când mâna voastră purpurie mai fumează. Trăind o mie de ani, eu nu m'aș simți mai bine spre a muri: și nici un loc, nici un mijloc de mörte nu-mi va plăce atât cât a muri aici, lângă Cesar, și prin voi, aleșii și fruntașii acestui veac...

Câtă schimbare, câtă flecțiune de voce în acest singur paragraf, dela o frasă la a doua, și chiar dela un cuvânt la altul! Există estremeități infinite, alunecări rapești și neașteptate pe toate notele gamelor vorbirii.

Prin o «o falnice Cesar!» cineva simte și pronunță totă măreția de care acest general al lumii a fost încungiurat: aici vocea trebuie să aibă o notă destul de înaltă, de o plinătate completă, exprimând prin singurele aceste trei cuvinte o istorie completă a unui om de fală, fală dobândită prin sute de mari fapte, și tradusă în istorie ca culmea geniului omnesc. Imediat apoi cuvintele «zaci așa de jos» e căderea cea mai cumplită ce cineva și-o poate imagina. Aceste șapte cuvinte ar pute fi explicate prin șapte sute de cuvinte și încă nu ar ajunge: prin urmare tonul ce se dă lor, câtă vigore, câtă pătundere trebuie să posedă intrénsul; câtă tranzițiune dela: «Cesar, invingătorul de pretutundine, stăpân a cea mai mare parte din lume, Impărătoarele deificat de poporul seu.» până «la un corp pătuns de armele unor lași conspirători, cari pentru niște planuri meschine și inguste au dobândit o așa de formidabilă mărire!»

Aici naște știința, de a critica și judecă, arta frumșeța unei vorbiri în public. Acésta modulațiune trebuie să știe a o cumpeni vorbitorul pentru ca să dea adevăratele tonuri, și să transmită, ca prin un magnetism, ascultătorului seu totă importanța subiectului, tot farmecul unei vorbiri.

Să analizăm întregul paragraf ce l'am citat: «Isbânde, glorii, prădi, triumfuri, la așa măsură ați scădut?!» Acésta frasă nu este decât un comentariu, o complinire a celei dintău; ea repetă încă odată aceeași idee, și trebuie pronunțată aproape pe aceleași tonuri egale.

Apoi: «Adio!» ne dice că disperarea s'a inseris în sufletul lui Marc-Anton, că el spune lui Cesar ultimul cuvânt al amicitiei și iubirei ce păstră pentru densus, că se priveză, în fine, se desemneză din acel moment de acésta lovitură crudă ce a simțit. Cum trebuie pronunțat? ... Un om în asemenea moment, nu poate să-și mai aibă toate simțurile în deplină mișcare; el își simte corpul pătuns de totă forța sa, simte că capul seu devine o pătă, că respirul i se înodă în gât, numai svēcniturile inimii sale le mai aude, și el pronunță acel «adio!» fără să-și miște gătulejul, fără să mai pătă cumpeni cuvântul în rațiunea sa.

Când Marc-Anton începe a pronunța frasa: «Eu nu știu domnilor, ce gând aveți...» o tranzițiune pe cât de grăbită, pe atât de îndrăsnită s'a operat intrénsul. Dela acea impetriere și sfortare a sufletului seu, el se deșteptă de-odată în realitatea cea mai pipăită, el vede situațiunea prosaică care-l încungiură, și revinind omul de carne și sânge se uită la asasinii ce stau în giurul lui, și îi întrebă, rece, liniștit, familiar chiar, că «ce gând au ei? cine mai trebuie să piară? cine mai este putred și prin urmare trebuie să fie doborât?» Din acésta rezultă că vorbirea, fie a unui orator ce ar ave frase de o situațiune identică, trebuie să aibă o tranzițiune din cele mai espresive, fără care se perde totă înțelegerea, totă puterea unor astfel de frase.

Dela «de sunt eu,» reincepe tonul a se umflă, căci ni se arată o sacrificare a persoanei, ni se arată că Marc-Anton se dă singur prins și cere mörtea, ca unul ce o spune că iubește pe Cesar, «afăta,» încât s'ar crede cel mai fericit decât ar muri «odată, alături cu el,» și străpuns de «aceeaș armă.» Astfel, trebuie să se exprime în acésta vorbire nu numai pasiunea personificării persoanei sale, ci și o fericire sufletescă inspirată de acea pozițiune.

«Rog, de ve supăr, faceți-ve pofta acum,» esprimă bravura morții și ironia: ér «când mâna voastră purpurie mai fumează.» e batjocura și orôrea crimei celor la cari el se adresază. «Trăind o mie de ani, eu nu m'aș simți mai bine spre a muri,» arată o fericire esaltată de a se devotă celui ce atât l'a iubit în viață, cum reese clar din frasa ce urmază: «și nici un loc, nici un mijloc de mörte, nu-mi va plăce atât, cât a muri aici, lângă Cesar,» și termină încă odată, sfruntându-i și cea mai culminată ironie: «și prin voi, aleșii și fruntașii acestui veac!»

Tranzițiunile și esprimarea atâtor simțuri seu pasiuni ce le-am enumerat în acest mic paragraf pătă face pe ori cine să vedă cât de multă artă, cât de multă iscusință și cumpenire a ideilor, se cere unui bun vorbitor. A vorbi niște cuvinte cât de pompoze, dar fără caracterul, fără diapanosul, fără variațiunea infinită ce le convine, este o pură psalmodiare, o galimatie ce forțeză urechia, fără folose pentru ascultător ca și pentru vorbitor.

A descrie modul de esprimare a sentimentelor ce se reflecteză în om, în vorbitor, este o lucrare de prisos: astfel de lucruri nu s'ar pute nici odată esprimă prin graiu ori prin condeiu: trebuie ca fiecare individ să caute a le observă în realitatea vieții sale, atunci când ocașiuni deosebite i se presintă. Iubirea, ura, mirarea, furia, viclesugul, beția, bucuria, frica etc. nu se pot reproduce cu esactitate în mintea noastră decât decât am avut ocașiune de a le pipăi moralicește, de a le simți chiar cu corpul și creerul nostru. Cu cât vom fi mai mult espusi pasiunilor și simțurilor diferite, cu atât, în urmă, vom fi în stare a le înfățoșă, fie prin graiul nostru, fie prin espresiunea figurei și a corpului nostru.

Înainte de a încheia acest capitol, să mai dăm un exemplu de frasare. Êtă o altă parte a discursului

IDEALUL ARTISTULUI.

lui Marc-Anton, de astă-dată in forul in care eră espus sicriul lui Cesar:

Amici! Romani! Concetăteni! . . . ascultați-me . . . Viu să inmormentez pe Cesar, — nu să-l laud! — Relele, făcute de ómeni, după ei trăesc; dar binele, adese cu ei se ingrăpă! . . . Intemple-se și cu Cesar tot astfel!

Inalt Brutus, v'a spus că Cesar fu ambițios! De a fost așa, a fost o grea greselă, și greu a și plătit el pentru ea. . .

Cu voia lui Brutus, — și celorlalți, — căci Brutus este un om onorabil, și astfel sânt toți, toți ómeni onorabili, viu să vorbesc la priveghiul lui Cesar.

Mi-a fost prietin drept și credincios; dar Brutus țice că a fost ambițios! . . . și Brutus este un om onorabil! . . . Mulți prinși la Roma el a adus, cu a căror preț, el, umplut-a lățile obștești!

Acésta va să țică, că Cesar a fost ambițios?

Săraccii când gemeau, Cesar plângea! . . . ambiția e de o fire mai aspră! . . .

Dar Brutus țice c'a fost ambițios! și Brutus, este un om onorabil. . .

Cătă măestrie de intonație trebuie cuiva ca să ajungă a puté frasă in perfecțiune acest paragraf de vorbire! Ce spune? Anton, și ce vrea să înțelegă? el! Cum voeșce el a străbate in inima norodului ce-l ascultă, și cum totodată el se declară de neinteresat in discursul seu. . .

El își incepte vorbirea cu trei exclamațiuni: Amici! Romani! Concetăteni! Pentru ce dă Anton trei titluri deosebite poporului? de nu pentru ca să caute a pătrunde in inima lui, a-l captivă prin frumoșe calificative, a-l face, ca in mijlocul tumultului ce se presupune că există atunci, să dea atențiune cuvintelor lui, să-l asculte.

«Vin să inmormentez pe Cesar, nu să-l laud!» aceste cuvinte sânt țise pentru a da ascultătorilor idea, că Marc-Anton va vorbi conform curentului lor de idei, ce eră in contra lui Cesar, și nici de cum nu va lăudă cumva pe asasinat, ceea ce nu le-ar fi plăcut de loc. Pentru frasarea acestei vorbe, va trebui deci, ca cuvintele «să inmormentez,» cât se pôte mai mult puse in vedere, ér asupra cuvintelor «să-l laud,» trebuie ca oratorul să alunece, cu un ton de desistare, de desaprobare, ca și cum ar vré să țică: Eu? Dómnne fereșce! nu voi face așa sacrilegiu de a lăudă pe mortul Cesar!

«Relele, făcute de ómeni, după ei trăesc, pe când binele, ades cu ei se 'ngrăpă!»

Acésta este o maximă ce Anton o pronunță in fața poporului, o adevărată sentință! Vom arată mai departe care e tonul ce se cuvine fiecărui fel de vorbire, și prin urmare și vietății maximelor séu al sentințelor. Acum trebuie să ne mărginim a țice, că frasa despre care e vorba trebuie debitată cu liniște profundă, cu o voce mai grósă decât de ordinar, cu un fel de recitativo musical, in care înălțarea întonării se face numai la cuvintele: «Relele» și apoi la «binele;» sfērșitul frasei trebuie țis cu o voce din ce in ce mai descrescendă, așa că, cuvântul «ingrăpă» să fie pronunțat așa respirând. Logica acestei frase nu e ușor de scos in relief: Anton, pronunțând acésta maximă are de scop a pune in evidență mai mult partea a doua a ei, ér partea întei nu o consideră decât ca o punte pe care să pótă trece peste furia ascultătorilor; el le dă asigurarea, cu jumătate de voce, că «reul făcut de Cesar» nu-l va puté cu nici un cuvânt șterge din memoria cuiva, dar că, in acelaș timp voeșce a pomeni ceva despre binele ce mortul a făcut, căci un asemenea lucru, adese-ori se 'ngrăpă.

(Va urmá.)

N. A. Bogdan.

Poesii populare.

(De prin Sătmar)

XXIII.

Nici nu vęd nici n'oi vedé,
Mândrulucă ca ș-a mea;
Nici vęd nici am vęđut,
Mândrulucă ce-am avut.

XXIV.

Trécă-ți lele de mánie,
C'acum mi-a trecut și mie;
Đi-mi o horă până-s bét,
Să-mi trécă de supérat.

XXV.

Fost-am om d'a fire 'n lume,
M'a stricat doue nebune;
Fost-am om de bună trébă,
M'a stricat o blăstemată.

XXVI.

Când am prins a ne iubi,
Puținei ne-a putut șci;
Când am prins a ne luá,
Șciutu-ne-a și lumea.

XXVII.

Urta să n'aibă léc,
Numai trei scânduri de brad
Și pământul măsurat.

XXVIII.

Codrule cu frunđa lată,
Pice bruma, nu te bată;
Codrule cu frunđa lungă,
Pice bruma, nu te-ajungă.

XXIX.

Fost-am pruncul desmierdat,
De nime n'am ascultat;
Ș-am făcut ce mi-o plăcut,
Tot acele m'au bătut.

XXX.

Cine țice că mi-i bine,
Mute-și casa lângă mine;
Și se uite pe feréstă,
Vędă binele din casă.

XXXI.

Haida lele după mine,
Că ț-a fi destul de bine,
Că mi-s cotărcile pline.

XXXII.

De mi-i da de nu mi-i da,
Da-ne-a frunđa și érba,
Și dumbrava săraca.

XXXIII.

Vai de mine ce să fac,
Că mi-a dat dorul de cap;
Cetera și palinca,
Acele mi-a fost mama.

Culese de

Florian Danciu.

Séra de Sân-Văsiu in Biserica-albă.

Precum vi s'a raportat la timpul seu, că corul vocal român din loc va arangia in preséra de Sân-Văsiu o producție de cântări căror le va urmă o reprezentatiune teatrală și trei tablouri vii, grăbesc a ve comunica cu plăcere că produțiile s'au terminat cu un succes strălucit. De 9 ani, de când există acest cor românesc pot dice, că la fiecare producere — și d'aceste s'au arangiat 17 câte cu 6—7 numeri in programă — numărul spectatorilor, a membrilor atât ajutători, cât și celor activi numai au crescut. Acesta imbrătoșare a publicului — fără distingere de naționalitate și confesie — provine d'acolo, că producerile se fac exact, și fiind pline de variațiuni, sunt și cele mai cercetate. Pân' ce eră renumitul baritonist dl Nicolau Popovici profesor de musică in Caransebeș, de doue ori a avut corul fericirea a-l saluta in mijlocul seu ca concertante, si prin densusul atragend publicul cel mai iubitor de artă și musică, corul a devinit la un renume și ș-a creat așa dicend permanenta cercetare și simpatia lui.

Dintre bucăți teatrale s'au dat până acuma: «Rămășagul», «Germania jună in Africa», acesta de 2 ori și «Cinel-Cinel.» Cântecul din «Armonia» mai tôte s'au instruat și executat. Aici me simt necesitat a da espresione de regretare asupra sistării acestei unice foi de specialitate și asupra indolenței publicului nostru, care tot in acea mesură se manifestază și față de abonarea celorlalte diare ce le avem. Șcim cu toții, cu câte neajunsuri se luptă o redacție d'ale noastre și câtă abnegare de sine se recere a fi in serviciul de redactare al diaristiceii române, și totuș o parte considerabilă a inteliginței noastre remâne indiferentă și se uită cum altii sbuciumă și-și absorbeză puterile in serciu pentru ei și nêmul intreg, mai bine spesază pentru alte pasiuni indecite decât să-i dea in gând că mēi! ar fi bine să ajutor și pe ai mei, cari luptă in neajunsuri pentru mine. «Armonia» de care amintii, a trebuit să incete chiar din acest incident. Ei, așa nu mai pot merge trebile. Să dăm deci cu toții să ne asociăm, decât nu e altcum posibil și să ne abonăm foile noastre decât ni-i drag nêmul și scump numele ce-l purtăm ca români!

Revenind la obiectul despre care am inceput, voesc pe scurt a descrie producțiunea acelu cor, care s'a arangiat in preséra de Sân-Văsiu.

Inceputul eră precisat pe 8 ore séra și încă la 1/2 pe 6 s'au grăbit o mulțime ca să-și ocupe loc potrivit, căci nefiind aceste numerisate nu se putea da preferință. Casarul de astă-dată substituit prin dl Costa Paleu nu ajungea a da la bilete și dnii: A. Boboroni și D. Balanescu abia le puteau primi, căci începând dela 7 ore in colo până la 8 năvălia publicul și grăbia a-și recură din locurile neocupate. La 8 ore nu mai putea intră nimene căci sala reuniunii germane, deși destul de spațioasă, dar cuprindend deja 800, al 801-le nu mai avea loc.

După ce musica militară a regimentului 33 a executat o piesă de introducere, corul sub dirigiarea măestrului J. Schümichen ș-a inceput programa cu cântecul «Senin și furtună», cor bărbătesc de Vorobchievici. Acesta piesă fiind bine instruată și avend melodie cu totul sonoră și plăcută prin variațiile de solo a tenorului (C. Novăcescu) și a intreg basului prim (Braun, Rozescu, Lepedat, Dimitriev, Balia, Cioloca) a succes peste așteptare, și publicul deși 2/3,

străin a erupt in aplause. Și mai mare entusiasmare a produs a doua piesă de cântare: «Tata moș» cu tenor solo (C. Novăcescu) și acompaniare de pian (J. Schümichen,) vocea metalică și sonoră a dlui C. Novăcescu, apoi melodia divină și sensul poeziei a produs un efect nespus, încât publicul nu mai incetă cu aplausele. A treia bucată de cântare «Sermanii secund tenoriști» de W. E. Nessler tradusă pe româneșce încă s'a remunerat prin plăcerea publicului. In deosebi A. Boboroni (bas) a secerat indelungată aplaudare.

Sujetul acestei bucăți culmină intr'aceea că membrii tenorului secund din causă că nu au nici odată solo se consultă in secret a face opoziție celorlalte voci, și avend un cor a face o serenadă, tenorul secund nu cântă, pe când dirigentul (A. Boboroni,) inbărbătând pe desertanții acestei voci (Peleu, Rașovan, Halmagi, Pantic, Țiunea, Panescu) le presintă o compositie făcută de densusul pentru secund-tenoriști. Bucuria acestora, vedend că și densusii au solo, creșce tot mai mare și succedend-le cântarea celeilalte voci le aduc osana și ovațiuni.

Acestor bucăți de cântare a urmat apoi piesa teatrală «Cinel-Cinel» de V. Alecsandri.

Ca să ve conving dle redactor, despre succesul acestei piese, alăturez aici un extras din foia germană locală. Din parte-mi atât ve pot comunica, că străinii deși o mare parte nu pricepeau limba, stăteau uimiți la aspectul pictoresc produs prin costumele româneșci. Pe când s'a ridicat cortina, in fundul scenei vedeai 8 țărani curăței (Balanescu, Halmagi, Novăcescu, Pantic, Cingăta, Balia, Braun, Dimitriev) tineri și frumoși, toți in vestimente țărâneșci, cântând o parte din «Stéua româniei,» pe când de-odată se iveșce din pavilion boerul Sandu (A. Boboroni) intrerumpend-i cu «bine copii!» După ce li s'a dat țeranilor de veste că nepota lui Sandu, Smarandița își serbeză diua onomastică și după ce li s'a împărțit câte un bănuț ca să bea in sănătatea Smaranditei, țeranii plini de bucurie se indepartă cântând «Ați e și cu sóre.» Graure (X. Y.) încă a avut de val cu boerul Sandu, pe care il credea surd. Nu pot a nu aminti aici despre A. Boboroni (Sandu,) care ca diletant, deși a debutat ca atare și in Zürich pe scena germană, nu puteai cunoșce in el diletantul, așa ș-a jucat rola par' că din scenă trăeșce. Neintelegerea surdilor Sandu și Graur o intrerumpe Florica (Leopoldine Truxes) fiica căpitanelui c. r. R. Fruxes, o aparițiune gingașe abia de 14 ani. Pe când a zărit-o publicul in costumul românesc a erupt in aplause sgomotóse, încât de repetite ori trebui să-și arete mulțamita pentru atata atenție. Pot dice că a și meritat-o, pentru că i eră prima debutare și cu 2 zile inainte de producțiune eră încă bolnavă, și a adus mare sacrificiu pentru cauza româneșcă. Mai potrivită rolă decât a Floriceii nici i se putea împărți. Atacurile lui Graur le paralisă de minune și dând espresie naivității naturale, Graur mai că eră s'o mânance ca pe o falie de mălaiu, ér publicul vedend-i mișcările și auđindu-i limbajul cel plăcut, tot cu aplause o petrecea. De-odată se iveșce pe scenă Smarandița (dna Maria Truxes n. Popovici,) nepota lui Sandu cu Tineuța (dna Rosa Nedici, soția preotului S. Nedici) și prietenile ei (Elena Popovici, fiica protopopului Ioan Popovici din Mercina, dșóra Cornelia Romelici și dna T. M. Roșu) in costume româneșci (anumit făcute de densesle pentru acesta piesă,) la ce publicul uimit de atata gingașie a costumelor și a fețelor alese de nou a erupt in aplause și făcend-le ovațiuni abia ș-a putut continua rolele. Graure vedend atate floricele, farmecul i-a inecat vocea și abia atunci ș-a resărit in ori, când a imbucat la mésa boerescă o lingură de muștar, mai

că eră să-i plesnecă ochii de iuțelă. Sandu, care a conturbat țărancele dela măsă și și pe Graur dela continuarea mâncării eră botezat de Graur cu un păhar mare de vin, cum se cade din creșcet până in picior, abia ș-a liniștit mânia. In loc de «Coroana Moldovei» s'a cântat un duo «dor de resbunăre» de dnii C. Novacescu tenor și I. Braun bariton. Acest cântec trebui repetit și publicul încă mai aplaudă. Acești domni impreună cu dnii A. Boboroni, D. Balanescu, C. Cingiția și N. Pantic dispun de o voce cultivată și merită totă atenția.

Bucata teatrală s'a finit cu «Hora Sinaei» jucată de tôte damele și de toți diletanții.

A urmat apoi jocul, ve puteți imagină cât loc a remas pentru jucători, când 800 de capete stăteau indesate, încât abia se putea clinti cineva. In loc de să se fi rărit șirul ôșpeților, par' că tot se mai indesă. Causa e ușor de explicat, căci încă mai eră pe programă a se esecută inainte de meul nopții doue tablouri de marmor și doue tablouri vii. La acest loc trebuie ca să amintesc, că corul tôte a pus in mișcare și precum v'am comunicat trimițându-ve programa, n'a cruțat spese, pentru d'a face o sēră plăcută publicului și din acest incident, pentru aceste doue tablouri, cari au încoronat presera de Săn-Văsiu, a lăsat să se gătescă prin pictorul Putnic cortine anumite și potrivite pentru fiecare tablou. Iluminarea acestora s'a făcut prin foc bengalic și apoi prin magnesiu cu mașine anumit gătite spre acest scop. Ideea de a se esecută aceste tablouri a devinit dela o damă care având gust pentru acēta artă, promițend corului sucursul ei cu ajutorul celorlalte dame — a căror nume voi însemnă mai la vale — a pregătit tôte costumele trebuincioșe și le-a împodobit după cerința tabloului, — un lucru de trei sēptemâni — nescotind probele ce se făceau, cari asemenea au absorbit un timp considerabil. ~~Aceste~~ Aceste dame, dnei Maria Truxes n. Popovici i compete mare mulțămită și tôte recunoșcința, atât din partea corului, cât și din partea publicului.

Costumele cele din tablourile in marmor erau de cașmir alb împodobite cu mărgelile tot albe. Fața persónelor albită, ca și costumul Pêrul de fuior și albit ca și vestmântul și eră după recerința in vucle, cari decorau la unele figuri și umêrul, ochii erau inchiși.

După 11 ore s'a terminat pregătirile pentru aceste tablouri. Clopoțelul vesteșce incetarea jocului, a șgomotului din sală și pôte că pe vr'o parte amorosă a trezit-o din călătoria gândului, inșe nu mai puțin nutriment și farmec i-a intins aspectul fețic ce conținea tabloul. Toți se siliau a ocupa postare bună ca să-și scalde ochii in câteva secunde de plăcere. Al doile signal competea damelor din tablou ca să-și ia poziția și totodată și musicei militare, care eră postată după culise și avea să esecute o melodie piano amēsurată tabloului. Al treile signal eră cortinarului și a pirotehnicului (Scheschkerko.) er al 4-le signal eră merit celor postati la mașinele de magnesie. Cortina se ridică, cei 800 din sală pe nesimțite își rețin respirarea și privesc uimiți spre fundul scenei. de unde li-se presintă pe lângă șoptele dulci a musicei și la variața iluminare, care din ce in ce se făcea tot mai intensivă, tabloul prim de marmore «Fata lui Iefta in așteptarea tatălui seu» din istoria biblică după Doré.

In fund spre scenă eră ridicată o movilă (colină) anumit zugrăvită pentru acest tablou, la mijloc eră fata lui Iefta (Leopoldine Truxes) cu mânilor ridicate spre cerime, cu espresia feței in așteptare, cu ochii inchiși și precum am descris mai sus, albă din creșcet până in picior, par' că sculptorul abia s'a

îndepărtat: er prietenile ei in stânga: o statuă cu o citeră in mâna stângă și cu drēpta atingea câteva corți (dna Anna Greimer, soția avocatului F. Greimer.) lângă dēnsa apoi o altă statuă (Tesalia M. Roșu.) care vestia apropiarea bărcii și imediat lângă acēta eră postată a treia statuă (dra Cornelia Romelici) cu trimbița ținută cu gingășie la gură și indreptată spre o parte. In drēpta fetei lui Iefta a fost dșora Elena Popovici cu o tamburină ținută costiș in sus, lângă dēnsa dșora Aurelia Turcōne cu o harpă netedă in mână și cu privirea spre fata lui Iefta și in fine dna Rosa Nedici cu doue cinele albe, asemenea cu privirea spre fata lui Iefta, figura principală. Acest tablou fu repetat și frenetic aplaudat, de cugetai că pică plafonul sălii. Pot dice, tabloul eră atât de efectuos și fermecător, par' că vedeai ființe prin vezduh, nu-ți viniă a crede că statuele ar fi represintate prin ființe cu vieță. Am audit pe unii intrebând că de unde au adus românii atate statue frumoșe?

Al doile tablou «Psyhe in templul roselor» după tabloul lui Paul Thumann eră și mai frumos decât cel dintēiu. Aici stă Psyche (dra Leopoldine Truxes) pe un pedestal in coborirea din templu, cărei din popor unul (dl D. Balanescu) i așternea rose in cale, er altul din popor (dl S. Rașovan) ingenunchiând pe trēpta ultimă a pedestalului priviă spre Psyche. Celalalt public din templu (dnele Anna Greimer, Rosa Nedici, Maria Truxes, Elena Popovici, Aurelia Turcōne, Cornelia Romelici și Tesalia M. Roșu) erau pe o estradă postate in drēpta și stânga in fundul templului și aveau direcția privirii — căci ochii erau inchiși — spre Psyche. Decorațiile culiselor și a cortinei din fund purtau pe stēpii gigantici tot impletiri cu funii de rose. Și acest tablou fu repetat și frenetic aplaudat. Publicul sta ca un mur neclăt in uimire șoptindu-și un: Ah, ce frumos!

Aceștora a urmat apoi simbolicul anului vechiu, pe lângă baterea in cinele a orei de meul nopții. Tot atât farmec și efect a produs și acest tablou viu. Anul vechiu (dșora Elena Popoviciu) pe o colină in profil spre public intr'un vestmēt cenușat cu stele aurii împodobit, anumit gătit de dēnsa, cu faclia stinsă in mână spre pământ și tot cu așa privire eră spre cei doi copilași (gnomi.) copilele Maria Paleu și Regina Truxes, din cari unul a ținut anului vechiu o urnă golă in cale.

Publicul de nou a erupt in aplause și cerea repetarea, inșe ora 12 a bătut, anul 1886 s'a dus și nici c'a mai întoree, așa nu s'a putut repetă aspectul acestui tablou. Inmediat a urmat apoi anul nou, in o trășură triumfală aurită și împodobită cu flori vii. in care anul nou (Leopoldine Truxes) in haină albă decorată cu girlande de trandafir și cu brău aurit cu un corn de flori a la Fortuna, in brațe in poziția profilarie cu privirea spre public stătea neclătită.

La căruța triumfală erau prinși doi ângerăși (copilele Silvia Paleu și Paulina Truxes.) unul de drēpta, celalalt de stânga, cu privirea spre public, er alt ângerăș (copița Aurora Liuba) eră pe o mică movilă ingenunchiat pe un picior, ținend anului nou o corfă plină de flori in cale. (De ar fi vêdut reposatul Georgie Liuba pe fetița sa Aurora in calea aurorii anului nou, i-ar fi scăpat lacrimi de bucurie.)

Acest ultim tablou a încântat pe toți, încât trebui satisfăcut dorinței publicului d'a-l repetă.

Aplausele publicului numai cu continuarea jocului s'au putut curmă. Eră 1 1/2 oră după meul nopții și încă vedeam doue sute de părechi jucând cadrilul. Inainte de incheiare, ca să nu abuzez de paciința cetitorului, imi țin de datorință a aduce in numele corului mulțămită profundă tuturor damelor cari au dat sprigin intelectual și material corului român, apoi dlui

S. Rașovan care a avut rola grea d'a fi suflerul diletanților din piesa teatrală și în fine dlui Petru Manciu croitor în Oravița, care a fost atât de generos și a dat gratis vestminte țerănești coriștilor — cari au jucat în piesa teatrală — și-l pot recomanda ținutului întreg ca pe un croitor solid și pricepător măestru în specialitatea sa. Dintre oșpeții esterni am putut saluta; dintre dame: pe dnele Sofia Popovici din Satul nou cu nepoța sa Lyubița Bosica din Glogon, Iustina Nadașan din Ciuchici, Rachila Ciuciu din Mircovați, dintre domni pe dl Nicolae Proșcean vice-fisc din Lugoj, Filip Adam protopop din Jam cu soția, Simeon Luca preot tot de acolo cu soția, Adam Hernea comerciant din Mircovați cu soția, Teodor Panciovan preot din Iertof, Vasilie Murgu econom tot de acolo, Panciovan notar în Voivodina, Simeon Bozanciu notar în Crucița, Mihail Nesici notar din Cussici, Ungurean comerciant tot de acolo; ăr din cei interni am putut saluta mai pe toți onorații din statul militar, ăr din cei civil pe procurorul Nicolici, vice-procurorii dr. Gozdu și dr. Pescha, dintre juși pe dnii Pauncovici, Tornea, Ottrubay, Popescu cești trei din urmă cu amabilele lor soții; dintre advocați pe Szöllösy, Greiner și mulți alții, cari totdeauna îmbrătoșează cu căldură întreprinderea corului.

A încurs 330 fl., s'a spesat 200 fl. Vinit curat 130 fl. v. a.

Fine finalis mai adaug și aceea, că corul în semn de mulțămă a adus în ziua următoare o serenadă dōmnelor Anna Greiner, Rosa Nedici, Maria Truxes și tuturor damelor, cari au contribuit cu concursul lor la reușita splendidă a acestei preșeri.

X. Y.

Moda.

— Viena.

Pentru lumea lucșuriōsă din Vestend, precum și pentru damele brilante din palatele rusești, este Parisul dātător de ton. Nu chiar așa de francesă cu privire la modă e vienesă. Și dēnsa se îmbracă după modelele parisiene și societatea austriacă lasă mēsură mai bucuos la Lefteriere și așteptă invențiunile mādamei Francine, înse totuș nu se supune așa iute gustului frances. Dēnsa nu-și lasă predilecțiunea față de stoffe și colori bātătoare la ochi, dēnsa tractează liber ideile date și asta aduse cu sine opiniunea, că există și o modă proprie vienesă. Aristocrația austriacă asemenea ține mult la remășițele portului seu național și decă e vorba de a ridică serbările curții prin deosebită pompă, atunci se pot vedē încă toalete curat naționale fără ceva amestec modern.

Pentru toalete mai simple de societate sūnt foarte plăcute atlase quadrolate și desinate, sirah în tōte colorile cu vērste și brodate, apoi dantele combinate cu catifea și brodărie. În general brodările de perle lucitōre sūnt foarte plăcute, așa tablieruri întregi se întrebuintează la arangiarea toaletelor mai elegante. Înse nu numai perlele, ci și brodările de aur și argint sūnt foarte căutate în acest seson. La toalete de acest fel tunica e drapisată în forma de unde de ambe părțile și în mijloc vine tablierul.

Pentru fete tinere a adus moda o mulțime de țesături fine și drăgălășe, așa tūll stropit cu spice de aur preșerat cu stele și colibrii mici, cu vērste brodate de aur și cu cuadrați fini de peluche. Ilusionul asemenea luceșce de perle și iet și ici colo se pōte observă și stoffe fine de pēr numite Raję, trase cu fire de mētăsă și lațuri mici. Cu deosebire colōrea heliotrop și myrte în tōte nuanțele sūnt foarte plăcute în acest seson.

Sortiele de bal se gătesc din peluche gālbeie quadrolată și se decorază cu blană albă seu pasamentării de perle. Frisurile mai noue premiate la congresul din luna acēsta sūnt Elisabeta și Stefania. Prima e josă, pērul înainte e arangiat în formă de unde și încrețit forte; dindērēt înse cade în bucle bogate. La acēsta frisură servesc ca decorațiune ace cu brilante seu granate în formă de stele. Frisura Stefania e susă, pērul e ridicat în sus și arangiat prin câteva unde și bucle într'un mod forte frumos, înainte e încrețit în bucle mici. Ca garnisire servesc ace de metal și în stil renesantic, precum și agrafe cu bumbi de atlas în colōrea toaletei.

Eventaiele cele mai noue sūnt rotunde și gătite din pene de struț în tōte colorile și au ca decorațiune un colibru seu papagal.

Stella.

Bonbone.

DL X . . părăseșce balul la orele 4 diminēta.

Un servitor i presintă o pālărie.

— Dar acēsta pālărie nu este a mea!

— Ve dau, dle, pe cea mai bună din cele ce au mai remas, — respunse servitorul.

— Dar a mea eră cu totul nouă.

— Ah! dle, încă dela meșul noptii nu se mai află nici una din cele noue.

Un tată dă fiului seu următōrele sfaturi:

— Dragul meu, ori ce om trebuie să fie cinstit în viața lui. Acēsta a fost în totdeauna regula mea de purtare. Mai alaltă-eri un client mi-a dat o mie de franci mai mult. Ei bine! am trimis îndată asociatului meu cinci sute de franci.

Micul Guță nu este mulțămit de tatăl seu.

— Ah! decă așa fi știut! dragă mamă.

— Ei bine?

— Aș fi găsit eu un alt tată, când m'am născut!

Doi prietini se întēnesc pe bulevard și încep următōrea convorbire:

— Șcii că iau de soție pe dșōra X. . . ? E adevērat că este forte uritā, dar are o zestre de peste cinci sute mii de lei . . . și . . . o iau cu ochii închiși! . . .

— Ei bine! amicul meu, ceea ce ai mai bine de făcut este să nu-ți deschidți nici odată ochii! . . .

Naintea tribunalului corecțional.

Președintele, adresându-se cătră prevenit:

— Pentru a opta oră te înfătoșezi naintea tribunalului pentru delict de beție.

Prevenitul:

— Dle președinte, nu sūnt bețiv. (Și c'un ton tragic): Beu ca să mai uit.

— Dar, nu uiți nici odată să bei.

LITERATURĂ ȘI ARTE.

Șoiri literare și artistice. Dl V. A. Ureche a publicat la București un mare volum de 808 pagine, intitulat «Miron Costin.» — Dl Grigorie Moldovan, titularul catedrei de timba și literatura română la universitatea din Cluș, ș-a început prelegerile țilele trecute. X Dl G. T. Buzoian a scos la lumină în

Craiova un curs de geografie: «România și țările vecine.» — *Dr. Cornel Diaconovich* redactează dela anul nou și un nou ziar german, sub titlul «Reschizaer Zeitung.»

Carmen Sylva franțuzească. «Jehova,» cunoscuta poemă de Carmen Sylva, s'a tradus și în limba franceză tot în versuri. Traducătoarea este tinera poetă doamna Văcărescu, despre al cărei debut în literatura franceză am scris și în foia noastră. Dra Văcărescu s'a presintat traducerea la Paris în salonul contesei Beausacq, unde s'a intrunit cu ocaziunea aceea o societate distinsă, din care făcea parte și dl V. Alecsandri. Dl Sully-Prudhome a fost cel dintâiu, care a aplaudat eleganta și fidelă traducere în versuri escelente. Un album cu armele reginei primiă numele tuturor auditorilor care i se adresau și dl Louis Ulbach fusese însărcinat cu deosebire de regina României printr'o depeșă, ca să-i trimită darea de sēmă a acestei cetiri interesante.

Carmen Sylva ungurească. Regina Elisabeta a României a dat prin secretariatul cabinetului ei, încuviințare profesorului Geza Gidofalvy dela gimnasiul unguresc din Sibiiu, să publice «Poveștile Peleşului» în traducțiune ungurească.

Bustul poetului Grigore Alecsandrescu făcut prin inițiativa Societății «Revista Literară,» de sculptorul G. Jolnay, a fost oferit de numita Societate Ateneului Român, care l'a primit spre a-l depune în viitorul palat al Ateneului. Se țice, că Societatea «Revista Literară» va lua inițiativa de a se face și busturile altor bărbați însemnați tot pentru a le destina Ateneului.

Reviste. *Convorbiri Literare.* Broșura din 1 ianuarie incepe cu un studiu istoric al dlui V. A. Ureche, intitulat «Mormântul lui Miron Costin,» în care autorul ne spune totodată și întemplantarea cum a descoperit în vĕra trecută mormântul renumitului cronicar în satul Brănișteni. Ca lectură beletristică ni se ofere legenda dlui V. Alecsandri «Sfințirea bisericeii Curtea-de-Argeș» pe care o reproducem în fruntea foii noastre; mai cetim poesii de dna Veronica Micle și de dnii Duiliu Zamfirescu, George Vasiliu, T. Robean și V. Codrean, precum și o schiță de Berger «In țĕra moșilor» tradusă de dna Emilia Skrzyszewski. Ca știință vedem un fragment de dl T. C. Văcărescu, intitulat «Consiliul de reșoi dela Radenița,» apoi «Cestiumi gramaticale» de dl G. Gr. Bălean, «Magistratura în statul român de dl N. Mandrea. — *Revista Catolică* a dlui dr. Vas. Lucaciu, pe decembre, incepe cu un interesant articol sub titlul «Să creăm internate pelângă preparandii!» Tot în această broșură găsim raportul despre adunarea generală a Reuniunii învățătorilor români gr. cat. din arhidiacanatul părților sãtmãrene aparținătoare diecesei oradane. Mai cetim corespondințe, dări de sēmă și o cronică contimpurană. — *Convorbiri Pedagogice.* Revistă pentru instrucțiune și instrucțiune. Nr. 1. pe anul 1887 cuprinde următoarele: Elia Pop (cu portret fotolitografic și facsimil de subscriere.) Școlă și familia. De ce fug copiii de școlă? Invențiunea scrierii. Demetriu Cichindel (cu portret zincografic.) Anecdote. Cronică contimpurană. Revista pedagogică din diare. Curier bibliografic. Mosaic.

TEATRU ȘI MUSICĂ.

Școire teatrală. Dra Agata Bãrsescu a fost bolnavă în săptămânile trecute, dar acuma e mai bine și în curĕnd își renece debutul în Burgtheater din Viena.

Teatrul Național din Bucureșol. Dilele trecute s'a jucat tot piesa «Fata Aerului,» s'au dat doue reprezentățiuni în beneficiul artistului bolnav Iulian, apoi s'a reluat «Denisa.» Se repetă cu activitate

drama lui Sardou «Patria.» După această se va relua «Marțial» al dlui V. A. Ureche și se va pune în studiu tragedia «Medea» de Lĕgouvĕ cu dra Vermont în rolul Medei.

Reuniunea românească de cântări din Sibiiu a dat în duminĕca trecută primul seu concert în sezonul acesta, cu un succes strălucit. Escelentul diriginte, dl G. Dima, ca totdeuna și astă-dată, a probat că are un mare dar de conducător. Piesele înșirate în programa din nrl trecut al foii noastre au fost toate executate cu o precisiune, de care membrii corului pot fi mândrii. Partile de solo au fost cântate de dnele Crișan, Agnes Brote, Ana Moga și de dnii G. Pop, I. Popa și G. Dima, cu arta ce auditorul sibian de mult o admiră. Mai adaugăm, că acompaniarea pe piano a fost ținută de escelenta noastră pianistă, dna Minerva Brote. Etă erăș o sĕră frumoasă, ce datorim zelului Reuniunii noastre și în special amabilității ce damele cântărețe respăndesc cu prisosul pentru delectarea publicului. — n.

Patronul seminariului gr. or. din Arad s'a serbat la 6:18 ianuarie cu solenitate simplă, dar frumoasă. Elevii institutului pedagogic se intruniră, în frunte cu profesorii, în sala mare a seminariului și esecutară următoarea programă: 1. «Astăzi firea apelor...» armonia de prof. de musică Ioan Vidu; esecutată de corul vocal; 2. «Inainte mergătorul și botezătorul Ioan,» disertațiune de Georgiu Blaga cleric de cursul III. La finea disertațiunii, unde se făcū amintire despre celalalt patron al seminariului, destre Prĕ SSA domnul episcop, corul intonă armoniosul «Mulți ani» de Musicescu; 3. «Viscolul» de Dürner, esecutat de corul vocal; 4. «Deșteptarea României,» poezie de V. Alecsandri, declamată de Ioachim Turc, cleric de cursul III; 5. «Hora Dobrogei» de Obedenariu, esecutată de corul vocal. La serbătorea această luară parte și câțiva bărbați de ai noștri din Arad, căci invitări speciale nu s'au făcut.

Concert în Pesac. Corul vocal al plugarilor români din comuna Pesac, în Bănat, a dat nu de mult acolo un concert, care a reușit foarte bine. Programa a fost următoarea: 1. «Spiritul,» quartet esecutat de corul vocal; 2. «Poporul român,» poezie de G. Simu, declamată de G. Bogdan; 3. «Corona Moldovei,» quartet esecutat de corul vocal; 4. «Hora Dobrogĕnă,» quartet esecutat de corul micș; 5. «Sergentul,» poezie de V. Alecsandri, declamată de D. Andraș; 6. «Junimea Parisiană,» quartet esecutat de corul vocal; 7. «Nĕcasurile unui căsătorit,» poezie declamată de G. Bogdan; 8. «Cântec de primăveră,» quartet esecutat de corul vocal; 9. «Hora Sinaiei,» quartet esecutat de corul micș. Afară de programă s'a mai declamat poezia «Moș Martin» de reposatul Iulian Grozescu, de cătră coristul Marcu Mureșan. Toate piesele au fost esecutate bine și astfel au stĕrnit mulțămire generală. În sfĕrșit părintele Andrei Fizeșan, parocul din localitate, a ținut o cuvĕntare, mulțămind în numele corului pentru spriginirea căldurosă. Vinitul curat, 36 fl., s'a dat în folosul fondului corului.

Cor nou de plugari. În comuna Pauliș, comitatul Arad, s'a inființat un cor nou de plugari sub conducerea lui Dimitrie Șuman, vestitul membru al corului dela Chiseteu. Dĕnsul a instruat corul neu în timp foarte scurt și acela la Boboteză a și cântat liturghia în mod mulțămitor, cât a stĕrnit rivnă și în alte comune depe Mureș.

CE E NOU?

Școiri personale. Maj. Sa regele a dăruit pentru clădirea școlii și restaurarea bisericeii gr. cat. române din Grădiște 100 fl. — *Regele Carol* a dăruit dlui I.

C. Brătian la anul nou portretul seu sculptat in lemn de sculptorul Stork. — *Dl Ioan Pop, din părțile născuțene*, a fost promovat dr. in teologie de către universitatea din Viena. *Dl Pachomiu Avramescu* din Bichiș a fost promovat dr. in drepturi, la universitatea din Budapesta.

Hymen. *Dl loc.-colonel Romulus Magher*, atașatul militar al României la legățiunea din Berlin, s'a logodit cu dșora Ana Ghica, fiica dlui Ioan Ghica, ministrul României la Londra. După logodnă dl Magher a plecat la Berlin, spre a lua in posesiune noul seu post.

Regina Elisabeta a României de curând vizită o școlă civilă, asistă la instrucțiune și aruncă o privire și in catalog. Regina observă, că o elevă, Maritana Nelesi, in vârstă de 8 ani, are notă rea la moralitate, și întrebă că ce reu a făcut fetița. Profesora i spuse, că fetița are réua deprindere de a ceti in orele de școlă povești. Regina chemă pe Maritana și o întrebă: «Ce povești îți plac așa de mult?» Fetița scose o cărticică ruptă din buzunar intitulată: «Povești populare române, adunate de Carmen Sylva.» Plină de bucurie, regina sărută pe zelosa ei cetitoare și dișe: «Știi tu, in școlă nu se cade să-ți petreci cu povești și nu pot nici măcar să me rog pentru tine, ca să-ți îndrepteze nota. Dar decă in viitorul cvartal ai un 1 in purtare, atunci să-mi trimiți biletul cu notele și pentru acesta ai să capeți toate cărțile cu povești ale Carmen Sylvei.»

Carneval. *Reuniunea femeilor române din Arad* și impregiurime nu va arangia bal in carnevalul acesta: va da inse unul pe timpul sesiunii sinodului eparchial dela duminica Tomii. — *Reuniunea femeilor române din Zerneși* și giur va da un bal duminică in 18/30 ianuarie, sub presiudiul dnei Maria N. Garoiu. — *Inteligința română din Cluș* va arangia joi la 24 februarie st. n. 1886 un «concert impreunat cu bal» in favorul «fondului pentru înștiințarea unei școli române de fetițe in Cluș.» Comitetul arangiator s'a constituit in modul următor: președinte Iuliu Coroian avocat, vice-președinte Iuliu Dombradi ascult. de drepturi, secretar Iosif Popescu asc. de drept., cassar Basiliu Podóbă capelan, controlor Nestor Simon asc. de drept.: membrii in comitet: Ioan Farcaș drand in drepturi, Emiliu F. Negruț medicinist, Georgiu Moga medicinist, Alesandru Șandor medicinist, Eugeniu Bran asc. de drept., Octavian Boer asc. de drept., Aureliu Pop asc. de drept., Corneliu Roșescu medicinist, Alesandru Andressi medicinist, Virgil Șotropa asc. de filos., Eugeniu Solomon medicinist, Ioan Gall asc. de drept., Georgiu Simu asc. de filos., Nicolau Bobeș oficiant și Pompei Grigorița asc. de filosofie. — *Din Arad*, de unde primirăm avisul, că Reuniunea femeilor române nu va da bal in carnevalul acesta, ni se trimite la incheierea foii o invitare la «balul român» ce se va arangia in Arad, joi la 17 februarie n. 1887, in sala dela «Crucea albă.» Vinitul este merit pentru fondul Reuniunii femeilor române din Arad și provință. Comitetul arangiator: Aurel Suci, dr. Iuliu Bonciu, Cornel Nicoră, Sever Bocșan, Tit Vuculescu, Mihai Raicu, Romul Ciorogariu, dr. Petru Pipos, dr. Dimitrie Horvat, dr. Ioan Trailescu, Ioan Vidu, Georgiu Lazar, dr. Georgiu Chicin, dr. Georgiu Vessa, Georgiu Popovici, Ioan Iercan, Aurel Moț. Ofertele marinimose sânt a se adresa dlui Aurel Suci, avocat in Arad (Strada principală nr. 1.)

Petrecerea din Borgo-Tiha, arangiată la anul nou românesc, a reeșit forte bine. Serata s'a deschis cu niște declamațiuni. Dra Valeria Pop, fiica dlui prot. gr. cat. din Tiha, Moise Pop, a declamat poesia «Nu desparați!» de Iosif Vulcan, care a produs efect mare; asemenea a fost pre bine primită și poesia lui G. Tăut «Românul» declamată de dl învățator Victor

Avram; in urmă dra Alesandrina Sohorca a stors aplause binemeritate cu declamarea poesiei «Păstorii și plugarii» de V. Alecsandri. După aceste declamațiuni dl I. Dologa, cunoscut și din colonele acestei foi, a cetit o legendă populară. «Sandra,» compositie proprie bine reușită, care a fost acoperită de aclamațiuni. Apoi începù jocul cu Hora și Ardelena, ținând până târziu. Meritul inițiativei acestei petreceri e al dlui I. Dologa, pe care il și felicităm!

Institute de credit. *Meseriașul Român*, bancă nouă in Brașov, are deja statute întărite. Acum se va alege directorul și apoi banca va incepe activitatea sa. — *Timișana*, institutul de credit și economii din Timișoara, va ține a doua adunare generală ordinară acolo in 24 februarie n. — *Spranta*, reuniune de imprumut și păstrare in Borgoprund, va ține duminică in 20 februarie a. c. la 2 ore p. m. in localitatea școlii fundatiionale din Borgoprund adunarea sa generală ordinară. — *Hunedóra*, insoțire de anticipațiune și credit in Deva, va ține adunarea sa generală ordinară in 12 febr. n. Directorul institutului e dl dr. Lazar Petco.

Bobotoza la București s'a serbat cu ceremonia obicnuită. Regele a asistat in pavilionul ridicat pe cheiul stâng al Dimboviței la sfințirea apelor, ce s'a oficiat de mitropolitul-primat, incungiurat de naltul cler, față fiind ministri, inaltii demnitari ai statului, mai mulți senatori și deputați etc. In momentul când se puse sânta Cruce in apă și se intonă cântarea «In Iordan botezându-te,» tunurile depe Délul Spirei incepură a da salve. La terminarea ceremoniei, regele sărutând sânta Cruce, beu din aiasmă; drapelele trupelor de paradă, aședate in pavilion, porniră apoi la corpurile lor respective, in sunetul imnului național, ér trupele presintară armele. După aceasta, regele merse in procesiune la malul gârlei, unde asistă la aruncarea sântei crucei in apele Dimboviței, după tradiționalul obicei, și, incungiurat de toate persoanele cari au luat parte la acesta ceremonie, primi in urmă pe cheiu, in fața pavilionului, defilarea trupelor aflate in paradă. Regele avea alături pe mitropolitul-primat, care in tot timpul trecerii trupelor, le stropia cu sânta aiasmă.

Act de recunoștință. Din Arad se scrie «Luminătoriului» din Timișoara: Mai mulți elevi ai fostului profesor de pedagogie dr. Lazar Petrovici, voesc a eternisă numele repausatului și prin fondarea unui stipendiu, spre care scop dênșii intre sine au și adunat o sumă, până acum mică încă, dar frumușică. Fie ca acesta recunoștință să producă efecte salutare și pe aiurea, atât la școlarii cât și la învățatorii români!

Ateneul român din Bêrlad a deschis la 6 ianuarie v. conferințele sale. Programa conferințelor publice pe anul 1887 e următoarea: 6 ianuarie, dl dr. C. Codrescu: Despre Naturism; 11 ianuarie, dl dr. G. Manicea: Despre Libertate și Sclăvie; 18 ianuarie, dl dr. Constantinescu: Despre Amicitie; 25 ianuarie dl S. M. Haliță: Direcțiunile ce predomină in educațiune și instrucțiune in secolul XIX-le; 1 februarie, dl dr. G. Bercar: Despre Ipnatism I; 8 februarie dl D. Mironescu: Educațiunea actuală a femeiei române; 15 februarie, dl G. Onișor: Importanța munților in economia naturii; 22 februarie, dl dr. Manicea: Educațiunea politică in statele moderne și in special la noi; 1 martie, dl dr. G. Bercar: Despre Ipnatism II; 8 martie, dl G. Ghibănescu: Satira poporului român; 15 martie, dl Stroe Belloescu: Lupta contra ignoranței; 22 martie, dl I. M. K. Epurén: Despre rolul statului in ordinea economică; 29 martie, dl G. Constantinescu Rim.: Rusia și România. Conferințele se vor ține in zilele arătate mai sus, la orele 2 p. m. in localul «Renașcerea.»

Românii în străinătate. Dl Petru Cernea, român născut în Galați, care a părăsit România în 1872 sărac ca un rac, a ajuns în China om bogat. Dsa ănsuș ni-o spune acăsta în o corespundință publicată în ziarul «Voința Naț.» din București. S'a stabilit în Peking, unde e proprietarul uneia din cele mai însemnate firme «Cernea, Tiho et C-nie.» care se ocupă exclusiv cu comerțul de opium; are trei case în Peking, moșie de cinci mii de pogone în apropiere de oraș și bani la o bancă. În scrisoarea acăsta, dl Cernea amintește cât de mulți români se află respirați în străinătate până 'n Caucas, unde formează un centru de vr'o de ce comune curat românești. Dar sânt mulți români stabiliți și prin Egipt, Statele-Unite, India și China. În Cair și Alecsandria sânt peste 300 de comercianți români, în Magdala 13. Se spune, că Theodoros, fostul rege al Abyssiniei, a fost român. Trei ingineri din cei mai întrebuițați la Canalul Panamei sânt Români. În Java este un doctor român; în armata englesă din Indii, se află doi ofițeri români. În New-York se află mulți români. Unul din cei cinci admirali ai flotei chineze e român și adevăratul seu nume e Vasile Alecsescu; e însurat cu o chineză, nepoța principelui Fu-Lao, preceptorul ipăratului și are o avere cam de trei sute de mii de funđi sterlingi (3.700.000 fl.)

Premii. Despărțământul Sălagiu al Asociațiunii transilvane publică concurs cu premii de câte 15 fl. pentru doi învățatori sălageni, cari la primăvera viitoare în comune alese de comitet să țină prelegeri practice din economie și să aranjeze grădinele de pomărit în aceleași comune. Concurenții au a se adresa până 'n 15 febr. n. către comitetul, represintat prin directorul Alimpiu Barbolovici și actuarul Andrei Cosma.

Principesa Metternich premiată. «Wiener Haus-frauen-Zeitung» (gazeta menagerelor vieneze) provoacă un concurs pentru cele mai bune foițe. Principesa Paulina Metternich a dobândit al treile premiu, 50 mărci în aur. Foița sa este intitulată: «Ich traue mich nicht!» (nu îndrănesc) și are drept motto: «Eh bien!» Plicul alăturat manuscriptului, care trebuie să cuprindă numele autorului, cuprinde următoarele cuvinte p'o țidulă: «Din cauza pozițiunii sale sociale, autorul nu se pôte numi; decă va fi acceptată gluma mea, voi spune redactorului numele meu, care trebuie să rămână în secret. Scrierea mea va fi subscrisă Paulina.» Cu totă anonimitatea, publicul a cunoscut numai decăt pe scriitoare.

Știri scurte. La Blaș elevii istitutului preparandial au înființat o bibliotecă. Al patrulă congres didactic din România va fi la Iași, în 30 și 31 martie și 1 aprilie viitor. Cestiunea ce se va discuta este: «Organizarea învățământului secundar.»

Neorolôge. Ioan Predovici, paroc gr. or. în Ocna-inferioară, a murit la 22 ianuarie n. Dumitru Ere-mias, comerciant român în Brașov, a repositat la 19 ianuarie în etate de 70 ani. Ioan Babeș, preot gr. or. în Daia-săsésacă, a încetat din viață în etate de 59 ani.

Deslegarea ghicitorei de litere din nr. 40:

1. La Turnu-Măgurele
2. Alesandrina
3. Transilvania
4. Ural
5. Rubin
6. Nicanor

7. Uruguay
8. Madagascar
9. Arabii
10. Galații
11. Uranus
12. Rosa
13. Erinna
14. Leonidas
15. Eliseiu.

Rëndul prim și literele inițiale cetite din sus în jos dau piesa teatrală «La Turnu Măgurele.»

Deslegare bună ni-a sosit dela dămnele și domnișorele: Emilia Onciu n. Ciavoschi, Stefania Pop, Emilia Roman, Eufemia Stefanica-Duma, Iosefina Crișan și dela dnii Nicolae V. Pop și I. F. Negruț.

Premiul l'a obținut dșora Iosefina Crișan.

Ghicitore de litere.

De Emilia Roman.

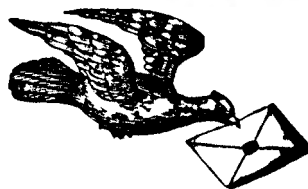
C a l u s i r e u i

R u a n s u — un planet.
A l p a a t l — un riu în America.
D i i n e i n i — un popor vechiu.
P c e ș s u n ă e r — un numer.
L e b r u c — un animal selbatec.
O m e r u l n — munte în Palestina.
T a c s e o r — în filosof renumit al Grecilor.
R s a n d l u a e — nume bărbătesc.
V a l c r ă m e n i e — un oraș în România.

Rëndul prim din stânga în dreapta, ăr literele cele inițiale cetite din sus în jos să dea numele unui beliduce roman din timpul vechiu.

Terminul de deslegare e 10 februarie. Ca totdeuna și de astă-dată se va sorti o carte între deslegători.

Poșta Redacțiunii.

Dracul cel negru. Compozițiune slabă, limbă stricată. Nu mai cerem altele.

Blaș. Novela se va publica.

Dlui V. R. Causa este scrisoarea nelegibilă.

Cernăuți. Trimite și continuarea!

București. Strada Romulus. Au sosit. Ne pare bine de cunoșcință.

Iași. În nr. viitor. În cauza aceea vei primi țilele acesteia informațiunea dorită.

Mureș-Dăteș. Tocmai la timp.

Dnei A. B. Da

Dnei M. P. Cu plăcere.

Călindarul săptămânei.

Țiua sêpt.	Călindarul vechiu	Călind nou
	Dumineca lui Zacheiu dela Luca c. 19 gl. 8.	
Duminecă	18 SS. Atan și Chiril	30 Adalgunda
Luni	19 Cuv. Macarie Egipt.	31 Petru Nol.
Martți	20 † C. M. P. Eutimie	1 Ignat
Mercuri	21 Cuv. Păr. Maxim	2 (†) Intr. Chr.
Joi	22 S. Apost. Timoteiu	3 Blasiu
Vineri	23 S. Mc. Clement	4 Veronica
Sâmbătă	24 Cuv. Xenia	5 Agata

Proprietar, redactor respundător și editor: **IOSIF VULCAN.**

Cu tipariul lui Otto Hugel în Oradea-mare.